

Onder de kastanjeboom kun je heerlijk schuilen tegen de zon.

Het houten Maria-kapelletje in het ochtendlicht.

Aan de rand van de vijver bloeien de prachtige bloemen van de darmera peltata (schildblad).

DE ZINTUIGENTUIN

Een rondje door de tuin duurt bij Cees en Els Verkerke minstens een uur: een spannende spiegelborder, een verborgen kweektuin, oude bomen met uilen, een grote natuurlijke poel, het houdt niet op. Balance-redacteur Joki Mizrachi duikt onder in hun zintuigentuin.

Toen acht jaar geleden het huis van hun buurman te koop stond, piekerden Cees en Els Verkerke er eigenlijk niet over om het te kopen. Ze woonden inmiddels zeven jaar in een kleiner huis met een leuke tuin ernaast, en daar waren ze heel tevreden mee. Het eerste wat geïnteresseerde kijkers riepen, die het huis van de buurman kwamen bezichtigen, was: "Wát een werk, zo'n grote tuin!" Niemand die genoot van de oude hoge bomen, van de twee vijvers, van de verborgen kweektuin met bedden vol nieuwe planten... En dat terwijl Cees en Els ieder seizoen opnieuw genoten van het uitzicht op de grote tuin van de burens. Was het misschien niet iets voor hen? Voor natuurliefhebbers Cees was het wonen in een eigen natuurgebied al jaren een droom!

Maar toen Cees z'n grafisch bedrijf verkocht en begon te rekenen, bleek dat hij deze droom toch zou kunnen verwezenlijken. En zo werden Cees en Els eigenaars van de enorme landschappelijke tuin van tienduizend vierkante meter en van een flink jaren zeventig huis. Els: "Het heeft best een tijd geduurd voor we gewend waren aan de afmetingen van de tuin. Zo proberen we tegenwoordig de werkzaamheden zo veel mogelijk af te wisselen, zodat we niet hele dagen staan te snoeien of te sjouwen. We moeten altijd van tevoren nadenken over wat we gaan doen, zorgen dat we alles bij ons hebben als we ergens willen gaan werken, anders blijf je lopen. In het begin hadden we allebei last van tennisarmen! Maar we hebben het ritme voor onszelf gevonden en ook het ritme van de tuin."

Cees: "Na het eten gaat een ander misschien wandelen of tv kijken, maar wij gaan dan lekker een uurtje in de tuin werken. De tuin is ons fitnesscentrum! We hoeven niks aan sport te doen, want in de tuin komen alle spieren aan bod." En ook alle zintuigen, want de tuin van Cees en Els is op alle fronten een verwennerij.

Lange tuinwandeling

We maken een 'rondje' door de tuin. Dat is niet even tien minuten, je bent meteen een uur weg. Links langs het huis heeft Cees een grote houtwal gemaakt, ter afscheiding van het weiland ernaast. "Ik vond het heel vreemd dat er nauwelijks een houtwal was. Alle takken van de bomen gaan hierheen, of ik maak er 'kunstwerken' van takken van. In de houtwal vinden egels, vogels en andere dieren bescherming en kunnen ze nesten bouwen." We komen bij een grote, natuurlijke poel, waar van alles gebeurt: "Het water zit vol leven: kikkers, slakjes, wantsen, libellen. Dat trekt natuurlijk weer vogels, zelfs de ijsvogel, die ik mooi kan bespieden met mijn verrekijker vanuit

mijn wildhut. Er groeit van alles. Ik maai het gras rondom en dat gaat naar de composthoop, zodat de grond schraal wordt, dat levert weer heel veel mooie bloemen op. Met lieslarzen aan haal ik regelmatig veel waterplanten weg, zodat de boel niet helemaal vol groeit. De haag langs deze plas is van struiken die hier van nature voorkomen: sleedoorn, meidoorn en vlier. Daardoor is een heel natuurlijk beeld ontstaan en de bessen lokken weer vogels."

"Als we een rondje door de tuin gaan maken, zijn we meteen een uur weg"

Elk seizoen is het mooist

We komen via de poel in de ooit door de beroemde tuinarchitect Piet Oudolf ontworpen spiegelborder, waar je vanuit de woonkamer mooi zicht op hebt. "Alleen het ontwerp is van Oudolf, de vorige eigenaar heeft er toen zelf de planten

in gezet en soms andere dan in het ontwerp staan. Eigenlijk is een spiegelborder niet heel natuurlijk, maar doordat de tuin zo groot is, is het heel fijn om hier een paar vaste elementen te hebben, met allerlei planten ertussen. In de herfst ziet het er natuurlijk totaal anders uit dan in de lente. Maar dat is het leuke van een tuin: elk seizoen ziet het er anders uit en elk jaargetijde vind ik weer het mooist... De naakte echte vormen in de winter, de belofte van elke knop in het voorjaar, de overdreven overdadigheid in de zomer en de ingetogen kleuren van de herfst." Voorbij de spiegelborder staat een groepje Drentse heideschappen. Els heeft ze de dag ervoor uit de wei gehaald en hierheen gebracht. We passeren een houten kapelletje met een Mariabeeld en kaarsjes. "Hier steken we altijd een kaarsje aan als het nieuwe jaar begint, dat is traditie geworden", vertelt Cees. Dan komen we in de door hoge bomen omgeven kweektuin met vele bedden. "Als je planten scheurt of uitgraaft omdat de tuin te vol wordt, is het fijn om ze ergens weg te kunnen zetten. In zo'n grote tuin heb je natuurlijk regelmatig gaten, waar planten wegblijven of doodgaan. Dan kunnen we die weer opvullen."

Waterval van rozen

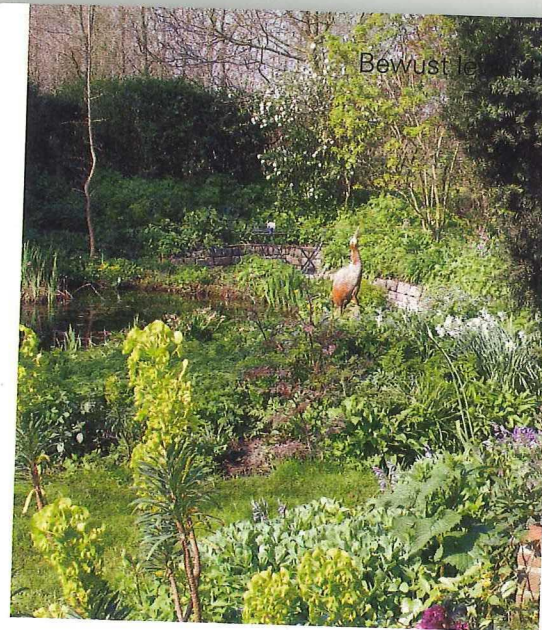
Naast de kweektuin ligt de enorme composthoop, die door Cees regelmatig wordt omgespit en die voldoende compost levert voor de hele tuin. "Als we in het voorjaar beginnen met het opruimen van de border, hebben we natuurlijk enorm veel, dat houdt nooit op." Ernaast staat een oude pruimenboom en andere oude fruitbomen. We komen bij een gigantische Lonicera cake, met in het midden knoestige in vorm gesnoeide meidoorns. Ernaast staat een prachtig huisje van klimop, met een geheime ingang ("Dat vinden kinderen heel erg leuk!") en een enorme moerbeiboom. In de hoge dennen groeit een metershoge witte klimroos (Kiftsgate), die eind juni voor een spectaculaire aanblik zorgt. "Je zou hem dan moeten zien, ik heb nog geen foto kunnen maken die hem recht doet. Als een waterval zo mooi, adembenemend!"

Hagen met verschillende hortensia's, een 'geheime' tuin met een ronde vijver en hoge Oostenrijkse dennen waarin een ransuil heeft gebroed, nóg een natuurlijke vijver met grootbladige waterlelies en darmera's, een stuk bos met bomen... Het houdt maar niet op. Wat een belevenis, deze tuin.

Zélf beleven

Een ander zou zich bij wijze van spreken 'laten leven' door de tuin, maar voor Els en Cees is het juist een bron van inspiratie. Er worden prachtige foto's gemaakt, er wordt geschilderd en er wordt geschreven over de tuin. De columns van Cees verschenen in de plaatselijke krant en op www.ceesverkerke.nl/zintuigen.

Nog leuker is het om de natuur zelf te beleven: ruiken, kijken, voelen en ervaren. Dat kan op de volgende zondagen: 23 augustus, 20 september en 11 oktober, tussen 11.00 en 17.00 uur. Adres: Beukenlaan 17, Heerhugowaard. Groepen kunnen ook langskomen op afspraak (tel. 072-571 22 08 of e-mail: ceesverkerke@xs4all.nl). Toegang € 3,- (inclusief koffie/thee).

^ In de voortuin is een vijver met aan de rand het beeld van een roerdomp in 'paalhouding'.
v De natuurlijke poel is het leefgebied van libellen, kikkers en ijsvogels.

